
JOSTEIN ENGER

MATTEUS 6,16-18

TILBAKEMELDING
MOTTAS PÅ EPOST
JE886@KIRKEN.NO

JOSTEIN ENGER

SOKNEPREST I
NORD-AURDAL

JEG – EN HYKLER?

«Hyklere er når man utgir seg for å ha dyder, moraler, religiøse syn, prinsipper, etc., som man ikke egentlig har. Hyklere innebærer bedrag av andre og er derfor en type løgn.»

Wikipedia

Jesus advarer mot å faste på hyklerens vis. På Jesu tid fantes det mange hyklere: Folk som gjorde sine fromhetsøvelser for Guds øyne. Men også helst til allmenn beskuelse.

Et godt eksempel må være fariseeren i historien om fariseeren og tolleren som gikk til tempelet for å be: Stolt og strak stiller fariseeren seg opp, og syntes han gjør alt så rett, så rett. Typisk hyklersk. Da er det bedre med tolleren, som hvisker fram sin bønn om tilgivelse.

Hvem er dagens hyklere? Har vi noen gode eksempler i dag? Skulle gjort det enkelt, kunne vi nevnt noen navn. Politikere. Næringslivstopper. Slankedoktorer ...

Det er alltid fint å heve seg opp, og se ned på andre. Men fullt så enkelt skal vi ikke gjøre det: Jesu ord om den rette faste blir ikke relevante før vi spør: «Er jeg en hykler?» Lever jeg under en skjult agenda? Når jeg går til kirka. Når jeg stemmer i bordverset. Når jeg foreslår tiltak for integrering og sosial utjevning. Har jeg medmennesket i fokus – eller er jeg egentlig bare ute etter anerkjennende nikk fra de jeg ønsker å sammenligne meg med?

Jeg kunne svart «nei» på alle disse spørsmålene. Men det hadde vært ganske hyklersk. Selvsagt er jeg ute etter anerkjennelse. Selvfølgelig vil jeg helst bli sett når jeg gjør mine fromhetsøvelser.

Jeg – en hykler. Jesus har lite til overs for oss hyklere. Vi har visst alt fått vår lønn, leser vi i dagens evangelietekst.

Fastetiden er en gyllen tid for oss hyklere: Nå har vi mulighet til å skille oss litt ut fra den gemene hop. Det er ikke så mye som skal til, heller, før folk legger merke til den lille ekstra fromheten: Ei fastebøsse godt synlig på kjøkkenbordet. Beskjed på facebook om 40 dagers pause fra sosiale medier. Eller nei takk til feit mat og søtsaker.

Men når alt er avslørt og gjennomlyst kan vi likevel ta i bruk fastetiden. Ikke som en tid for hyklere, men en tid for ettertanke og erkjennelse. Jeg erkjenner at min fromhet ikke bare har Gud som sikte, men også medmennesker. Jeg erkjenner at fallet bare blir større etter hvert som jeg hever meg over andre. Det kan være tøft å trenge inn i egne skyggesider – slippe lys inn i våre mørke rom. Hvis vi ikke har gjort det på en stund, kan vi bli overrasket over hva vi finner.

Gud er allerede til stede i våre mørke rom. «Mørket er ikke mørkt for Gud, natten er lys som dagen, mørket er som lyset.» (Sal 139,12) Gud ser alt. Gud kjenner igjen synd og hyklere lenge før vi gjør det selv. Og ved Guds hjelp skal vi få hjelp til å kaste lys inn i våre mørke rom – og fylle oss med nåde og nye muligheter.

